ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 30 ΜΑΙΟΥ 1963	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 78

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

4304. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμφωνίας, περὶ τακτικῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν. 1

4305. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Συμβάσεως περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ. 2

4306. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 693 ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1950 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφορώσης εἰς τὸν τρόπον μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ ἀκινήτων Ἰταλῶν ὑπηκόων. 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4304

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμφωνίας, περὶ τακτικῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν πλήρη Νόμου ἰσχὺν ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Βιέννῃ, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1962, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμφωνία, περὶ τακτικῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν, τὸ παρακολουθοῦν αὐτὴν παράρτημα, ὡς καὶ αἱ ἀνταλλαγεῖσαι σχετικαὶ ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ 11.11.1961 ἐπιστολαί, τὰ κείμενα τῶν ὁποίων ἔπονται ἐν Ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΣΠ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1963.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

AGREEMENT

Between the Royal Hellenic Government and the Austrian Federal Government on commercial scheduled air transport

The Royal Hellenic Government and the Austrian Federal Government, hereinafter called in the present Agreement the Contracting Parties, both having ratified the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago, on the 7th day of December 1944, herejnafter referred to in the present Agreement as the «Convention» and desiring to make arrangements for commercial scheduled air transport between their respective territories and beyond, have agreed on the following :

Article 1.

Definitions

1. For the purpose of the present Agreement and the Annex thereto the following terms have the following meaning, unless otherwise stated in the text :

(a) «Aeronautical Authorities» means in the case of the Royal Hellenic Government the Civil Aviation Administration of the Ministry of Communications and Public Works and in the case of the Austrian Federal Government the Federal Ministry of Communications and of Electric Power Development or in both cases any other authority empowered to perform the functions presently exercised by the said Authorities.

(b) «Designated airline» means the airline that one of the Contracting Parties shall have designated in writing to the other Contracting Party in accordance with Article 3 of this Agreement as the airline which is to operate the international air services on the routes specified in the Annex to the present Agreement.

2. «Territory», «air services», «international air services» and «stop for non-traffic purposes» shall have, in the application of the present Agreement the meaning specified in Articles 2 and 96 of the Convention.

Article 2.

Traffic Rights

1. Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights specified in the present Agreement for the purpose of establishing scheduled international air services on the routes specified in the Annex to this Agreement.

Such services and routes are hereinafter called «the agreed services» and «the specified routes» respectively.

The airline designated by each Contracting Party shall enjoy while operating an agreed service on a specified route, the following rights :

(a) to fly, without landing, over the territory of the other Contracting Party;

(b) to make stops in the said territory for non-traffic purposes;

(c) to make stops in the said territory at the points specified for that route in the Annex to the present Agreement for the purpose of putting down and taking on international traffic in passengers, cargo and mail.

2. Nothing in paragraph (1) of this Article shall be deemed to confer on the airline of one Contracting Party the privilege of taking up, in the territory of the other Contracting Party, passengers, cargo or mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of the other Contracting Party.

Article 3.

Necessary Authorizations

1. Each Contracting Party shall have the right to designate in writing to the other Contracting Party one airline for the purpose of operating the agreed services on the specified routes.

2. On receipt of such designation, the other Contracting Party shall, subject to the provisions of paragraphs (4) and (5) of this Article, without delay, grant to the designated airline the appropriate operating authorization.

3. Each Contracting Party shall have the right, by written notification to the other Contracting Party, to withdraw the designation of an airline and to designate another airline.

4. The Aeronautical Authorities of one Contracting Party may require the airline designated by the other Contracting Party to satisfy them that it is qualified to fulfill the conditions prescribed under the laws and regulations normally and reasonably applied to the operation of international air services by such authorities in conformity with the provisions of the Convention.

5. Each Contracting Party shall have the right to refuse to grant the operating authorization referred to in paragraph (2) of this Article, or to impose such conditions as it may deem necessary on the exercise by a designated airline of the rights specified in Article 2, in any case where the said Contracting Party is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in its nationals.

6. When an airline has been so designated and authorized, it may begin at any time to operate the agreed services, provided that a tariff established in accordance with the provisions of Article (9) of the present Agreement is in force in respect of that service.

Article 4.

Capacity Regulations

1. There shall be fair and equal opportunity for the designated airline of each Contracting Party to operate on any route specified in the Annex to the present Agreement.

1. In the operation of international air services on the routes specified in the Annex to the present Agreement, the designated airline of one Contracting Party shall take into account the interests of the designated airline of the other Contracting Party so as not to affect unduly the air services which the latter airline provides on the same routes or parts of them.

3. The capacity offered by the designated airlines shall be adapted to the traffic requirements on the routes specified.

The designated airline of each Contracting Party shall have as its primary objective to provide adequate capacity permitting, to cover at a reasonable load factor the current or reasonably expected traffic requirements for the carriage of passengers, cargo and mail between the territory of the Contracting Party designating the airline and the country of ultimate destination of the traffic.

The right of carrying passengers, cargo and mail taken up or set down in third countries shall be exercised in accordance with the general principle that capacity shall be related to :

(a) the traffic requirements to and from the territory of the Contracting Party designating the airline;

(b) the traffic requirements existing in the areas through which the airline passes, taking into account local and regional services;

(c) the requirements of an economical operation of through services.

Article 5.

Approval of Schedules and types of aircraft

The designated airline of each Contracting Party shall communicate for approval to the Aeronautical Authorities of the other Contracting Party not later

than thirty days prior to the inauguration of services on the routes specified in the Annex to the present Agreement, the flight schedules and the types of aircraft to be used. This shall likewise apply to later changes.

Article 6.

Revocation and Suspension

1. Each Contracting Party shall have the right to revoke an operating authorization or to suspend the exercise of the rights specified in Article 2 of the present Agreement by the airline designated by the other Contracting Party, or to impose such conditions as it may deem necessary on the exercise of these rights :

(a) in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in nationals of such Contracting Party, or

(b) in the case of failure by that airline to comply with the laws or regulations of the Contracting Party granting these rights, or

(c) in case the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under the present Agreement.

2. Unless immediate revocation, suspension or imposition of the conditions mentioned in paragrph (1) of this Article is essential to prevent further infringements of laws or regulations, such right shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party.

Article 7.

Exemption from customs and other duties

1. Aircraft operated on international services by the designated airline of either Contracting Party, as well as their regular equipment, supplies of fuels and lubricants and the aircraft stores including food, beverages and tobacco on board such aircraft shall be exempt from all customs duties, inspection fees and other duties or taxes on arriving in the territory of the other Contracting Party, provided such equipment and supplies shall remain on board the aircraft up to such time as they are re-exported.

2. There shall also be exempt from the same duties and taxes with the exception of charges corresponding to the service performed :

(a) aircraft stores taken on board in the territory of either Contracting Party, within limits fixed by the Authorities of said Contracting Party, and for use on board aircraft engaged on a specified route of the other Contracting Party;

(b) spare parts entered into the territory of either Contracting Party for the maintenance or repair of aircraft used on a specified route by the designated airline of the other Contracting Party;

(c) fuel and lubricants destined to supply aircraft operated on a specified route by the designated airline of the other Contracting Party, even when these supplies are to be used on the part of the journey performed over the territory of the Contracting Party in which they are taken on board.

Materials referred to in sub-paragraphs (a), (b) and (c) above may be required to be kept under customs supervision or control.

3. The regular airborne equipment, as well as the materials and supplies retained on board the aircraft of either ContractingParty may be unloaded in the territory of the other Contracting Party only with the approval of the customs authorities of such territory. In such case, they may be placed under the supervision of said authorities up to such time as they are re-exported or otherwise disposed of in accordance with customs regulations.

Article 8.

Direct Transit traffic

Passengers in transit across the territory of either Contracting Party shall be subject to no more than a very simplified control. Baggage and cargo in direct transit shall be exempt from customs duties and other similar taxes.

Article 9.

Transport tariffs

1. The tariffs to be charged by the airline of one Contracting Party for carriage to or from the territory of the other Contracting Party shall be established at reasonable levels due regard being paid to all relevant factors including cost of operation, reasonable profit and the tariffs of other airlines on the same routes.

2. The tariffs referred to in paragraph (1) of this Article shall, if possible, be agreed by the designated airlines concerned of both Contracting Parties, in consultation with other airlines operating over the whole or part of the route, and such agreement shall, where possible, be reached through the rate-fixing machinery of the International Air Transport Association.

3. The tariffs so agreed shall be submitted for aprroval to the Aeronautical Authorities of the Contracting Parties at least thirty days before the proposed date of their introduction; in special cases, this time limit may be reduced, subject to the agreement of the said authorities.

4. Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, no tariff shall come into force if the Aeronautical Authorities of either Contracting Party have not approved it.

5. The tariffs established in accordance with the provisions of this Article shall remain in force until new tariffs have been established in accordance with the provisions of this Article.

6. If the designated airlines cannot agree on any of these tariffs, or if for some other reason a tariff cannot be fixed in accordance with the provisions of paragraph (2) of this Article, or if during the first fifteen days of the thirty days period referred to in paragraph (3) of this Article one Contracting Party gives the other Contracting Party notice of its dissatisfaction with any tariff agreed in accordance with the provisions of paragraph (2) of this Article, the Aeronautical Authorities of the Contracting Parties shall try to determine the tariff by agreement between themselves.

7. If the Aeronautical Authorities cannot agree on the approval of any tariff submitted to them under paragraph (3) of this Article and on the determination of any tariff under paragraph (6), the dispute shall be settled in accordance with the provisions of Article 15 of the present Agreement.

Article 10.

Airport and similar charges

The charges imposed by either Contracting Party for the use of airports and other aviation facilities by the aircraft of the designated airline of the other Contracting Party shall not be higher than those paid by its national aircraft operating international services.

Article 11.

Statistics

The Aeronautical Authorities of one Contracting Party shall furnish the Aeronautical Authorities of the other Contracting Party, at their request, with

all periodic statistical data of the designated airline, as may be reasonably required for the purpose of reviewing the capacity provided by the designated airline of the first Contracting Party on the routes specified in the Annex to the present Agreement. Such data shall include all information required to determine the amount of traffic and the origin and destination of such traffic.

Article 12.

Consultations

In a spirit of close cooperation, the Aeronautical Authorities of the Contracting Parties shall consult each other from time to time with a wiew to ensuring the implementation of, and satisfactory compliance with, the provisions of the present Agreement and the Annex thereto.

Article 13.

Modifications

1. If either of the Contracting Parties considers it desirable to modify any provision of the present Agreement, it may request consultation with the other Contracting Party. Such consultation, which may be between Aeronautical Authorities and which may be through discussion or by correspondence, shall begin within a period of sixty days from the date of the request. Any modifications so agreed shall come into force when they have been confirmed by an exchange of diplomatic notes.

2. Modifications to the Annex of this Agreement may be made by direct agreement between the competent Aeronautical Authorities of the Contracting Parties and shall come into force upon exchange of notes through diplomatic channels.

Article 14.

Adaptation to multilateral Conventions

The present Agreement and the Annex to this Agreement will be amended so as to conform with any multilateral convention which may become binding on both Contracting Parties.

Article 15.

Settlement of disputes.

1. If any dispute arises between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of the present Agreement, the Contracting Parties shall in the first place endeavour to settle it by negotiation.

2. If the Contracting Parties fail to reach a settlement by negotiation, they may agree to refer the dispute for decision to some person or body or the dispute may at the request of either Contracting Party be submitted for decision to a Tribunal of three arbitrators, one to be nominated by each Contracting Party and the third to be appointed by the two so nominated arbitrators. Each of the Contracting Parties shall nominate an arbitrator within a period of sixty days from the date of receipt by either Contracting Party from the other of a notice through diplomatic channels requesting arbitration of the dispute and the third arbitrator shall be appointed within a further period of sixty days.If either of the Contracting Parties fails to nominate an arbitrator within the period specified, or if the third arbitrator is not appointed within the period specified, the President of the Council of the Civil Aviation Organization may be requested by either Contracting Party to appoint an arbitrator or arbitrators as the case requires. In such case, the third arbitrator shall be a national of a third State and shall act as President of the arbitral body.

3. The Contracting Parties undertake to comply with any decision given under paragraph (2) of this Article.

4. The expenses of the arbitration will be equallΔ shared between the Contracting Parties.

Article 16.

Termination

Either Contracting Party may at any time give notice to the other Contracting Party of its decision to terminate the present Agreement; such notice shall be simultaneously communicated to the International Civil Aviation Organization. In such case the Agreement shall terminate six months after the date of receipt of the notice by the other Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by agreement before the expiry of this period. In the absence of acknowledgement of receipt by the other Contracting Party, this notice shall be deemed to have been received fourteen days after the receipt of the notice by the International Civil Aviation Organization.

Article 17.

Registration.

The present Agreement, any amendment to it and any exchange of notes under this Agreement shall be communicated to the Civil Aviation Organization for registration.

Article 18.

Coming into force.

1. The present Agreement shall come into force on the date of its signature.

2. The Royal Hellenic Government shall in due course advise the Austrian Federal Government of the ratification of the present Agreement by the Hellenic Parliament and the Austrian Federal Government shall consider the Agreement as definitive as of the date of receipt of such advice.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Agreement.

Done in duplicate in the English language, at Vienna this 15th day of January nineteen sixty two.

For the Royal Hellenic Government	For the Austrian Federal Government

ANNEX

A) The airline designated by the Royal Hellenic Government shall be entitled to operate air services in both directions on routes as specified hereafter :

1) Points in Greece – via one or two optional intermediate points to Vienna and or Salzburg.

2) Points in Greece – via one or two optional intermediate points to Vienna and beyond.

B) The airline designated by the Austrian Federal Government shall be entitled to operate air services in both directions on routes as specified hereafter :

1) Points in Austria – via one or two optional intermediate points to Athens and or Thessaloniki.

2) Points in Austria – via one or two optional intermediate points to Athens and beyond.

The intermediate points and points beyond shall be determined at a later date by common agreement of the Aeronautical Authorities of the Contracting Parties.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Αὐστριακῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως περὶ Τακτικῶν Ἐμπορικῶν Ἀεροπορικῶν Μεταφορῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Αὐστριακὴ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις, ἐφεξῆς καλούμεναι ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἔχουσαι ἐπικυρώσει ἀμφότεραι τὴν ἀνοιχθεῖσαν πρὸς ὑπογραφὴν ἐν Σικάγῳ τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1944 Σύμβασιν περὶ Διεθνοῦς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, ἐφεξῆς καλουμένην ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ «Σύμβασις» καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως ρυθμίσουν τὰς μεταξὺ καὶ πέραν τῶν ἀντιστοίχων ἐδαφῶν των τακτικὰς ἐμπορικὰς ἀεροπορικὰς μεταφοράς, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι:

Ἄρθρον 1.
Ὁρισμοί.

1. Ἐν τῷ πνεύματι τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτῆς, οἱ κάτωθι ὅροι ἔχουν τὴν ἑξῆς ἔννοιαν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τοῦ κειμένου ἄλλως ὁρίζεται:

α) «Ἀεροπορικαὶ Ἀρχαὶ» σημαίνει, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Αὐστριακὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Ἀναπτύξεως Ἠλεκτρισμοῦ, ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πᾶσαν ἑτέραν ὑπηρεσίαν ἐξουσιοδοτημένην ὅπως ἀσκῇ τὰς νῦν ἀσκουμένας ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Ἀρχῶν ἁρμοδιότητας.

β) «Ὁρισθεῖσα ἐπιχείρησις» σημαίνει τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιχείρησιν, ἣν ἓν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέδειξεν ἐγγράφως πρὸς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὡς τὴν ἐπιχείρησιν ἥτις θὰ ἀσκῇ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν διαδρομῶν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας.

2. «Ἔδαφος», «ἀεροπορικαὶ γραμμαί», «διεθνεῖς ἀεροπορικαὶ γραμμαὶ» καὶ «στάθμευσις δι' οὐχὶ ἐμπορικοὺς σκοπούς» θὰ ἔχουν, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὴν ἐν ἄρθροις 2 καὶ 96 τῆς Συμβάσεως καθορισθεῖσαν ἔννοιαν.

Ἄρθρον 2.
Ἐμπορικὰ δικαιώματα.

1. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος χορηγεῖ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος τὰ καθοριζόμενα ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ δικαιώματα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαταστάσεως τακτικῶν διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν καθορισθεισῶν ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας διαδρομῶν. Αἱ γραμμαὶ καὶ διαδρομαὶ αὗται θὰ καλοῦνται ἐφεξῆς «αἱ συμφωνηθεῖσαι γραμμαί» καὶ «αἱ καθορισθεῖσαι διαδρομαὶ» ἀντιστοίχως.

Ἡ ὁρισθεῖσα ὑφ' ἑκάστου Συμβαλλομένου Μέρους ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις, κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν συμφωνηθείσης γραμμῆς ἐπὶ καθορισθείσης διαδρομῆς, θὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν κάτωθι δικαιωμάτων:

α) Ἐκτελέσεως πτήσεων, ἄνευ προσγειώσεως, ὑπερθεν τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

β) Σταθμεύσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους δι' οὐχὶ ἐμπορικοὺς σκοπούς.

γ) Σταθμεύσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους εἰς τὰ διὰ τὴν διαδρομὴν ταύτην καθορισθέντα σημεῖα ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως διεθνοῦς κινήσεως εἰς ἐπιβάτας, φορτίον καὶ ταχυδρομεῖον.

2. Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ παρ. (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, σημείων θὰ θεωρηθῇ ὡς παρέχον εἰς τὴν ἀεροπορικὴν Ἑταιρείαν τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους τὸ προνόμιον ἐπιβιβάσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἐπιβατῶν, φορτίου ἢ ταχυδρομείου μεταφερομένων ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ ἐπὶ μισθώσει καὶ προοριζομένων δι' ἕτερον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 3.
Ἄδειαι ἐκμεταλλεύσεως.

1. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξῃ ἐγγράφως πρὸς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος μίαν ἀεροπορικὴν ἐπιχείρησιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν συμφωνηθεισῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν καθορισθεισῶν διαδρομῶν.

2. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, θέλει χορηγήσει, ἄνευ καθυστερήσεως, ἅμα τῇ λήψει τοῦ ὡς ἄνω διορισμοῦ εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν ἀεροπορικὴν ἐπιχείρησιν τὴν κεκανονισμένην ἄδειαν ἐκμεταλλεύσεως.

3. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν διορισμὸν μιᾶς ἀεροπορικῆς ἑταιρείας καὶ νὰ ὑποδείξῃ ἑτέραν τοιαύτην.

4. Αἱ Ἀεροπορικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν παρὰ τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὅπως παράσχῃ ἱκανοποιητικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῶν ὑπαγορευομένων ἐκ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν οἵτινες συνήθως καὶ λογικῶς τίθενται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

5. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνῆται τὴν χορήγησιν τῆς ἀναφερομένης ἐν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως ἢ νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν του ἀναγκαίους ὅρους ἐπὶ τῆς ἐνασκήσεως ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τῶν καθορισθέντων ἐν ἄρθρῳ 2 δικαιωμάτων, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ ἐν λόγῳ Συμβαλλόμενον Μέρος δὲν ἔχει πεισθῇ ὅτι ἡ οὐσιαστικὴ κυριότης καὶ ὁ πραγματικὸς ἔλεγχος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ὑποδεικνύοντος ταύτην Συμβαλλομένου Μέρους ἢ ὑπηκόων αὐτοῦ.

6. Ἐφ' ὅσον ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις ὁρισθῇ καὶ ἐξουσιοδοτηθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, αὕτη δύναται νὰ κάμῃ ἔναρξιν ἐκμεταλλεύσεως τῶν συμφωνηθεισῶν γραμμῶν ὁποτεδήποτε, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ὑφίσταται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην τιμολόγιον καθορισθὲν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 4.
Κανονισμοὶ Χωρητικότητος.

1. Ἡ ὁρισθεῖσα ἐπιχείρησις ἑκάστου Συμβαλλομένου Μέρους θὰ ἀπολαμβάνῃ ἴσων καὶ δικαίων δυνατοτήτων ἐκμεταλλεύσεως πάσης διαδρομῆς καθορισθείσης ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας.

2. Κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν καθορισθεισῶν, ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας, διαδρομῶν, ἡ ὁρισθεῖσα ἐπιχείρησις τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἵνα μὴ ἐπηρεάζωνται ἀδικαιολογήτως αἱ ἀεροπορικαὶ γραμμαὶ ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπὶ τῶν αὐτῶν διαδρομῶν ἢ μέρους τούτων.

3. Ἡ προσφερομένη χωρητικότης ὑπὸ τῶν ὁρισθεισῶν ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων, θὰ προσαρμόζηται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κινήσεως ἐπὶ τῶν καθορισθεισῶν διαδρομῶν.

Ἡ ὁρισθεῖσα ἐπιχείρησις ἑκάστου Συμβαλλομένου Μέρους θὰ ἔχῃ ὡς κύριον σκοπόν της τὴν προσφορὰν τῆς δεούσης χωρητικότητος ἐπιτρεπούσης τὴν κάλυψιν εἰς λογικὸν συντελεστὴν φορτώσεως τὰς ὑφισταμένας ἢ λογικῶς προβλεπομένας ἀπαιτήσεις κινήσεως, πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν, φορτίου καὶ ταχυδρομείου μεταξὺ τοῦ ἐδάφους τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους τοῦ ὁρίσαντος τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τῆς χώρας τελικοῦ προορισμοῦ τῆς κινήσεως.

Τὸ δικαίωμα μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, φορτίου καὶ ταχυδρομείου παραληφθέντων ἐκ ἢ προοριζομένων διὰ τρίτας χώρας θὰ ἐνασκῆται συμφώνως πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ χωρητικότης δέον νὰ προσαρμόζηται:

α) Πρὸς τὴν ζήτησιν τῆς κινήσεως πρὸς καὶ ἐκ τοῦ ἐδά-

φους τοῦ ὁρίζοντος τὴν ἐπιχείρησιν Συμβαλλομένου Μέρους.

β) Πρὸς τὴν ὑφισταμένην ζήτησιν κινήσεως εἰς τὰς περιοχὰς δι' ὧν διέρχονται αἱ ἀεροπορικαὶ γραμμαί, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τοπικῶν καὶ περιοχικῶν γραμμῶν.

γ) Πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν διαβατικῶν γραμμῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἔγκρισις δρομολογίων καὶ τύπος ἀεροσκάφους.

Ἡ ὁρισθεῖσα ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις ἑκάστου Συμβαλλομένου Μέρους θέλει γνωστοποιήσει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰς Ἀεροπορικὰς Ἀρχὰς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους τὸ ἀργότερον τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκμεταλλεύσεως γραμμῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας καθοριστέων διαδρομῶν τοὺς χρησιμοποιηθησομένους τύπους ἀεροσκαφῶν καὶ τὰ δρομολόγια πτήσεων. Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχύῃ καὶ διὰ τὰς περαιτέρω μεταβολάς.

Ἄρθρον 6.

Ἀνάκλησις καὶ Ἀναστολή.

1. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακαλῇ τὴν ἄδειαν ἐκμεταλλεύσεως ἢ νὰ ἀναστέλλῃ τὴν ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἄσκησιν τῶν καθοριζομένων ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συμφωνίας δικαιωμάτων ἢ νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν του ἀναγκαίους ὅρους ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων:

α) Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἔχει πεισθῇ ὅτι ἡ οὐσιαστικὴ κυριότης καὶ ὁ πραγματικὸς ἔλεγχος τῆς ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ὁρίζοντος ταύτην Συμβαλλομένου Μέρους ἢ ὑπηκόων τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Μέρους, ἢ

β) Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐν λόγῳ ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις ἤθελε παραλείψει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς νόμους ἢ κανονισμοὺς τοῦ χορηγοῦντος τὰ δικαιώματα ταῦτα Συμβαλλομένου Μέρους, ἢ

γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις καθ' οἱονδήποτε τρόπον δὲν ἤθελεν ἀσκεῖ τὴν ἐκμετάλλευσιν συμφώνως πρὸς τοὺς καθοριζομένους διὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας ὅρους.

2. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, ἡ ἄμεσος ἀνάκλησις, ἀναστολὴ ἢ ἡ ἐπιβολὴ τῶν, ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μνησθέντων ὅρων εἶναι οὐσιώδους σημασίας διὰ τὴν πρόληψιν περαιτέρω παραβάσεων τῶν νόμων ἢ κανονισμῶν, τὸ τοιοῦτον δικαίωμα θὰ ἀσκῆται μόνον κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τελωνειακῶν καὶ ἑτέρων δασμῶν.

1. Ἀεροσκάφη χρησιμοποιούμενα ἐπὶ διεθνῶν γραμμῶν ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καθὼς καὶ ὁ κανονισμὸς αὐτῶν ἐξοπλισμός, τὰ ἐφόδια εἰς καύσιμα καὶ λιπαντικὰ καὶ αἱ προμήθειαι ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀεροσκαφῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν τροφίμων, ποτῶν καὶ καπνοῦ, θὰ ἀπαλάσσωνται κατὰ τὴν ἄφιξίν των εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους πάντων τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, τελῶν ἐπιθεωρήσεως καὶ ἄλλων δασμῶν ἢ φόρων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ ἄνω ἐξοπλισμὸς καὶ ἐφόδια θὰ παραμένωσιν ἐπὶ τοῦ ἀεροσκάφους μέχρι τοῦ χρόνου ἐπανεξαγωγῆς των.

2. Θὰ ἀπαλλάσσωνται ἐπίσης ἐκ τῶν αὐτῶν δασμῶν καὶ φόρων, ἐξαιρέσει τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἀντιστοιχουσῶν εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν ἐξυπηρέτησιν:

α) Ἐφόδια ἀεροσκαφῶν φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐντὸς τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συμβαλλομένου Μέρους ὁρίων καὶ πρὸς χρῆσιν ἐπὶ τῶν ἀεροσκαφῶν τῶν χρησιμοποιουμένων ἐπὶ καθορισθείσης διαδρομῆς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

β) Ἀνταλλακτικὰ εἰσαχθέντα εἰς τὸ ἔδαφος ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, πρὸς συντήρησιν ἢ ἐπισκευὴν ἀεροσκαφῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ καθορισθείσης διαδρομῆς.

γ) Καύσιμα καὶ λιπαντικὰ προοριζόμενα διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν ἀεροσκαφῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ καθορισθείσης διαδρομῆς, ἔστω καὶ ἐὰν τὰ ἐφόδια ταῦτα προορίζονται ὅπως χρησιμοποιηθοῦν ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς πτήσεως ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἐκ τοῦ ὁποίου ταῦτα παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀεροσκάφους.

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐδάφια α', β' καὶ γ' ὑλικὰ δυνατὸν νὰ ἀπαιτηθῇ ὅπως τεθοῦν ὑπὸ τελωνειακὴν ἐπίβλεψιν ἢ ἔλεγχον.

3. Ὁ κανονικὸς ἐξοπλισμὸς πτήσεως τοῦ ἀεροσκάφους καθὼς καὶ τὰ ἐναπομένοντα ἐπὶ τῶν ἀεροσκαφῶν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑλικὰ καὶ ἐφόδια, δύνανται νὰ ἐκφορτώνωνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους μόνον τῇ ἐγκρίσει τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν τούτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύνανται ταῦτα νὰ τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν μέχρι τῆς ἐπανεξαγωγῆς των ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον διαθέσεώς των, συμφώνως πρὸς τοὺς Τελωνειακοὺς κανονισμούς.

Ἄρθρον 8.

Ἄμεσος διαμετακομιστικὴ κίνησις.

Ἐπιβάται διερχόμενοι διὰ τοῦ ἐδάφους ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ὑπόκεινται εἰς λίαν ἁπλοποιημένον ἔλεγχον. Ἀποσκευαὶ καὶ φορτίον διαμετακομιζόμενον ἀπ' εὐθείας (IN DIRECT TRANSIT) θὰ ἀπαλλάσσωνται τῶν τελωνειακῶν δασμῶν καὶ ἑτέρων παρομοίων φόρων.

Ἄρθρον 9.

Τιμολόγια.

1. Τὰ ἐφαρμοσθησόμενα ὑπὸ τῆς ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τιμολόγια διὰ μεταφορὰς πρὸς ἢ ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους θὰ καθορίζωνται εἰς λογικὰ ἐπίπεδα λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν ἁπάντων τῶν σχετικῶν συντελεστῶν, συμπεριλαμβανομένων τοῦ κόστους ἐκμεταλλεύσεως, τοῦ λογικοῦ κέρδους καὶ τῶν τιμολογίων τῶν ἑτέρων ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τῶν αὐτῶν διαδρομῶν.

2. Τὰ περὶ ὧν ἡ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμολόγια θὰ συμφωνοῦνται, εἰ δυνατόν, μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ὁρισθεισῶν ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἑτέρων ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἀσκουσῶν ἐκμετάλλευσιν ἐφ' ὁλοκλήρου ἢ τμήματος τῆς αὐτῆς διαδρομῆς, ἡ συμφωνία δὲ αὕτη θὰ πραγματοποιῆται, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι δυνατόν, κατὰ τὴν περὶ καθορισμοῦ τιμῶν διαδικασίαν τῆς ΙΑΤΑ.

3. Τὰ οὕτω συμφωνούμενα τιμολόγια θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς Ἀεροπορικὰς Ἀρχὰς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς ἔγκρισιν τοὐλάχιστον τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ὑπολογιζομένης ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς των. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις τὸ χρονικὸν τοῦτο ὅριον δυνατὸν νὰ περιορισθῇ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἤθελον συμφωνήσει περὶ τούτου αἱ ἐν λόγῳ ἀρχαί.

4. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐδὲν τιμολόγιον θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ὅσον αἱ Ἀεροπορικαὶ Ἀρχαὶ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν ἤθελον ἐγκρίνει τοῦτο.

5. Τὰ καταρτιζόμενα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμολόγια θὰ παραμείνουν ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ καθιερωθοῦν νέα τιμολόγια συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Ἐὰν αἱ ὁρισθεῖσαι ἀεροπορικαὶ ἐπιχειρήσεις δὲν δυνηθοῦν νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν ἐπί τινος τῶν τιμολογίων τούτων, ἢ ἐὰν διά τινα ἕτερον λόγον δὲν ἤθελε καταστῇ δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τιμολογίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων δεκαπέντε ἡμερῶν τῆς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνησθείσης τριακονταημέρου περιόδου, τὸ ἓν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελεν εἰδοποιήσει τὸ ἕτερον περὶ τῶν ἀντιρρήσεών του ἐπί τινος τιμολογίου συμφωνηθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ Ἀεροπορικαὶ Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ προσπαθήσουν νὰ καθορίσουν τὸ τιμολόγιον κοινῇ μεταξύ των συμφωνίᾳ.

7. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας τῶν Ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν ὅπως καταλήξουν εἰς συμφωνίαν ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως τιμολογίου τινός, ὑποβληθέντος αὐτοῖς συμφώνως τῇ παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τιμολογίου τινὸς συμφώνως τῇ παραγρ. 6 ἡ διαφωνία θὰ ρυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 10.

Τέλη Ἀερολιμένος καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

Τὰ ὑφ' ἑκατέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἐπιβαλλόμενα τέλη διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀεροσκαφῶν τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους χρησιμοποίησιν τῶν Ἀερολιμένων αὐτοῦ καὶ ἑτέρων ἐγκαταστάσεων ἀεροναυτιλίας, δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὰ καταβαλλόμενα τοιαῦτα ὑπὸ τῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς πτήσεις ἐθνικῶν ἀεροσκαφῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Στατιστικὰ δεδομένα.

Αἱ Ἀεροπορικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους θὰ παρέχουν εἰς τὰς Ἀεροπορικὰς Ἀρχὰς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους τῇ αἰτήσει των, ἅπαντα τὰ περιοδικὰ στατιστικὰ δεδομένα τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως, ὧν ἡ παροχὴ δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ δεδικαιολογημένως πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναθεωρήσεως τῆς προσφερομένης ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ πρώτου Συμβαλλομένου Μέρους χωρητικότητος ἐπὶ τῶν καθορισθεισῶν συμφώνως, πρὸς τὸ Παράρτημα τῆς παρούσης Συμφωνίας, διαδρομῶν. Τὰ δεδομένα ταῦτα θὰ περιλαμβάνουν ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ὄγκου τῆς κινήσεως ὡς καὶ τῆς προελεύσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ ταύτης.

Ἄρθρον 12.

Συνεννοήσεις.

Ἐν πνεύματι στενῆς συνεργασίας, αἱ Ἀεροπορικαὶ Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ συσκέπτωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτῆς ὡς καὶ τῆς ἱκανοποιητικῆς συμμορφώσεως πρὸς ταύτας.

Ἄρθρον 13.

Τροποποιήσεις.

1. Ἐὰν ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελε κρίνει ἐπιθυμητὴν τὴν τροποποίησιν οἱασδήποτε διατάξεως τῆς παρούσης Συμφωνίας, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διεξαγωγὴν συνεννοήσεων μετὰ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους. Αἱ τοιαῦται συνεννοήσεις αἵτινες δυνατὸν νὰ διεξάγωνται μεταξὺ τῶν Ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν καὶ αἵτινες δυνατὸν νὰ λαμβάνουν χώραν εἴτε δι' ἀπ' εὐθείας συνομιλιῶν εἴτε δι' ἀλληλογραφίας θὰ ἀρχίζουν ἐντὸς περιόδου 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς διατυπώσεως τοῦ αἰτήματος. Πᾶσαι αἱ οὕτω συμφωνηθεῖσαι τροποποιήσεις θὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἅμα τῇ ἐπιβεβαιώσει αὐτῶν διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς διπλωματικῶν διακοινώσεων.

2. Τροποποιήσεις τοῦ Παραρτήματος τῆς παρούσης Συμφωνίας δύνανται νὰ γίνωνται δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων Ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τιθέμεναι ἐν ἰσχύϊ ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ ἐπιστολῶν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 14.

Προσαρμογὴ πρὸς πολυμερεῖς Συμβάσεις.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία καὶ τὸ Παράρτημα αὐτῆς θέλουν τροποποιοῦνται οὕτως ὥστε νὰ προσαρμόζωνται πρὸς πᾶσαν πολυμερῆ σύμβασιν, δι' ἧς ἤθελον δεσμευθῇ ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 15.

Διευθέτησις διαφωνιῶν.

1. Ἐὰν ἤθελεν ἀναφυῇ οἱαδήποτε διαφωνία μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προσπαθήσουν κατὰ πρῶτον λόγον νὰ ρυθμίσουν ταύτην διὰ διαπραγματεύσεων.

2. Ἐὰν τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν ἤθελον καταλήξει εἰς ρύθμισιν ταύτης διὰ διαπραγματεύσεων, δύνανται, νὰ συμφωνήσουν ὅπως ὑποβάλουν τὴν διαφωνίαν πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως εἰς πρόσωπον ἢ ὀργανισμόν, ἢ τῇ αἰτήσει ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ παραπέμψουν τὴν διαφωνίαν πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως εἰς δικαστήριον ἀπαρτιζόμενον ἐκ τριῶν διαιτητῶν, ἐξ ὧν ἀνὰ εἷς θὰ διορισθῇ ὑφ' ἑκάστου Συμβαλλομένου Μέρους, τοῦ τρίτου ὁρισθησομένου ὑπὸ τῶν οὕτω διοριζομένων δύο διαιτητῶν. Ἕκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ διορίσῃ διαιτητὴν ἐντὸς περιόδου ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως ὑφ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, μέσῳ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, εἰδοποιήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, δι' ἧς τοῦτο θὰ αἰτῆται παραπομπὴν τῆς διαφωνίας εἰς διαιτησίαν, ὁ δὲ τρίτος διαιτητὴς θὰ ὁρισθῇ ἐντὸς περαιτέρω περιόδου ἑξήκοντα ἡμερῶν. Ἐὰν ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελε παραλείψει νὰ διορίσῃ διαιτητὴν ἐντὸς τῆς καθορισθείσης περιόδου, ἢ ἐὰν ὁ τρίτος διαιτητὴς δὲν ἤθελεν ὁρισθῇ ἐντὸς τῆς καθορισθείσης περιόδου, ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ ICAO ὅπως ὁρίσῃ διαιτητὴν ἢ διαιτητὰς ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ τρίτος διαιτητὴς θὰ εἶναι ὑπήκοος τρίτου Κράτους καὶ θὰ ἀσκῇ καθήκοντα προέδρου τοῦ διαιτητικοῦ σώματος.

3. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν ὅπως συμμορφοῦνται πρὸς πᾶσαν ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Τὰ ἔξοδα διαιτησίας θὰ βαρύνουν ἐξ ἡμισείας τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 16.

Λῆξις.

Ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἕτερον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν περὶ τῆς ἀποφάσεώς του πρὸς τερματισμὸν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμφωνίας. Ἡ τοιαύτη εἰδοποίησις δέον ὅπως κοινοποιηθῇ ταυτοχρόνως πρὸς τὴν Ὀργάνωσιν Διεθνοῦς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Συμφωνία θὰ παύσῃ ἰσχύουσα ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως παρὰ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ περὶ τερματισμοῦ ἀνακοίνωσις ἤθελεν ἀνακληθῇ, κατόπιν συμφωνίας, πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς περιόδου ταύτης. Ἐλλείψει ἐπιβεβαιώσεως λήψεως παρὰ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἡ εἰδοποίησις θὰ θεωρηθῇ ὡς ληφθεῖσα 14 ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν ταύτης ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 17.

Καταχώρισις.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, πᾶσα τροποποίησις αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἀνταλλαγὴ διακοινώσεων γιγνομένη συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, θὰ ἀνακοινοῦνται πρὸς καταχώρισιν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Διεθνοῦς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 18.

Θέσις ἐν ἰσχύϊ.

1. Ἡ παροῦσα Συμφωνία τὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς της.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης Συμφωνίας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ ἡ Αὐστριακὴ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ τὴν Συμφωνίαν ὡς ὁριστικὴν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεών των, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἐν Βιέννῃ, σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν

Διὰ τὴν Αὐστριακὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ὁρισθεῖσα ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύεται ἀεροπορικὰς γραμμὰς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις ἐπὶ τῶν κατωτέρω καθοριζομένων διαδρομῶν:

1) Σημεῖα ἐν Ἑλλάδι—μέσῳ ἑνὸς ἢ δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Βιέννην ἢ καὶ Σόλτσμπουργ.
2) Σημεῖα ἐν Ἑλλάδι—μέσῳ ἑνὸς ἢ δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Βιέννην καὶ πέραν.

Β'. Ἡ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως ὁρισθεῖσα ἀεροπορικὴ ἐπιχείρησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύεται ἀεροπορικὰς γραμμὰς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις ἐπὶ τῶν κατωτέρω καθοριζομένων διαδρομῶν:

1) Σημεῖα ἐν Αὐστρίᾳ—μέσῳ ἑνὸς ἢ δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Ἀθήνας ἢ καὶ Θεσσαλονίκην.
2) Σημεῖα ἐν Αὐστρίᾳ—μέσῳ ἑνὸς ἢ δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Ἀθήνας καὶ πέραν.

Τὰ ἐνδιάμεσα σημεῖα καὶ τὰ πέραν σημεῖα θέλουσι καθορισθῆ εἰς μεταγενέστερον χρόνον, κοινῇ συμφωνίᾳ τῶν Ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

The Chairman of the
Greek Delegation

Athens, November 11, 1961

Mr Chairman,

With reference to the negotiations that led to the initialling, under even date on an air traffic agreement between Greece and Austria, I beg to request you to kindly confirm to me our understanding on the following points :

1. Operation by Austrian Airlines of the services between Vienna and points in Greece in both directions, as specified in the Annex to the Agreement shall include, for the time being, only one intermediate point, namely Sofia.

2. Austrian Airlines shall be entitled to operate services, under the conditions specified in the Agreement, beyond Athens to Damascus and Baghdad.

3. The transport of passengers, mail and cargo carried by Austrian Airlines and proceeding to points beyond Athens not flown into by the said airline but served by «Olympic Airways S.A.» shall be handed over to the Greek airline provided that the latter does offer suitable connections to the points of destination of said passengers, cargo and mail, without unreasonable delay.

Please accept, Mr Chairman, the assurances of my highest consideration.

A. T. SGOURDEOS
Chairman of the Greek Delegation

His Excellency,
Mr. Hermann GOHN
Chairman of the Austrian
Delegation
EN VILLE

The Chairman of the
Austrian Delegation

Athens, Novenber 11, 1961

Mr Chairman,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter, dated November 11, 1961, and worded as follows :

«With reference to the negotiations that led to the initialling, under even date on an air traffic agreement between Greece and Austria, I beg to request you to kindly confirm to me our understanding on the following points :

1. Operation by Austrian Airlines of the services between Vienna and points in Greece in both directions, as specified in the Annex to the Agreement shall include, for the time being, only one intermediate point, namely Sofia.

2. Austrian Airlines shall be entitled to operate services, under the conditions specified in the Agreement, beyond Athens to Damascus and Baghdad.

3. The transport of passengers, mail and cargo carried by Austrian Airlines and proceeding to points beyond Athens not flown into by the said airline but served by «Olympic Airways S.A.» shall be handed over to the Greek airline provided that the latter does offer suitable connections to the points of destination of said passengers, cargo and mail, without unreasonable delay».

I have the honour to confirm to you that I agree with the contents of your letter.

Please accept, Mr Chairman, the assurances of my highest consideration.

His Excellency
Mr A. T. SGOURDEOS
Chairman of the
Greek delegation

HERMANN GOHN
Chairman of the Austrian
Delegation

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις αἵτινες ὡδήγησαν εἰς τὴν μονογράφησιν σήμερον Ἀεροπορικῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, παρακαλῶ ὅπως μοὶ ἐπιβεβαιώσητε τὰ σχετικῶς γενόμενα ἀποδεκτὰ ἐπὶ τῶν κατωτέρω:

1. Ἡ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἀεροπορικῆς Ἐπιχειρήσεως ἐκμετάλλευσις γραμμῶν μεταξὺ Βιέννης καὶ σημείων ἐν Ἑλλάδι, κατ' ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις, κατὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Συμφωνίας, θὰ ἀσκῆται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, μόνον μέσῳ ἑνὸς ἐνδιαμέσου σημείου καὶ δὴ τῆς Σόφιας.

2. Ἡ Αὐστριακὴ Ἀεροπορικὴ Ἐπιχείρησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύηται γραμμάς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ Συμφωνίᾳ σχετικὰς προϋποθέσεις, πέραν Ἀθηνῶν πρὸς Δαμασκὸν καὶ Βαγδάτην.

3. Ἡ μεταφορὰ ἐπιβατῶν, ταχυδρομείου καὶ φορτίου, μεταφερομένων ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἀεροπορικῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ κατευθυνομένη πρὸς σημεῖα πέραν τῶν Ἀθηνῶν μὴ ἐξυπηρετούμενα ὑπὸ τῆς μνησθείσης Ἑταιρείας ἀλλὰ ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ τῆς «Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας Α. Ε.» θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀεροπορικὴν Ἐπιχείρησιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη παρέχει κατάλληλον ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰ σημεῖα προορισμοῦ τῶν μνησθέντων ἐπιβατῶν, φορτίου καὶ ταχυδρομείου, ἄνευ ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1961

Α. Τ. ΣΓΟΥΡΔΑΙΟΣ

Πρόεδρος

Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας

Πρὸς τὴν Α. Ε.
κ. HERMANN GOHN
Πρόεδρον Αὐστριακῆς Ἀντιπροσωπείας
Ἐνταῦθα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω λῆψιν τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Νοεμβρίου 1961, ἐπιστολῆς σας ἐχούσης ὡς κατωτέρω:

«Ἀναφερόμενος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις αἵτινες ὡδήγησαν εἰς τὴν μονογράφησιν σήμερον Ἀεροπορικῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, παρακαλῶ ὅπως μοὶ ἐπιβεβαιώσητε τὰ σχετικῶς γενόμενα ἀποδεκτὰ ἐπὶ τῶν κατωτέρω:

1. Ἡ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἀεροπορικῆς Ἐπιχειρήσεως ἐκμετάλλευσις γραμμῶν μεταξὺ Βιέννης καὶ σημείων ἐν Ἑλλάδι, κατ' ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις, κατὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Συμφωνίας, θὰ ἀσκῆται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, μόνον μέσῳ ἑνὸς ἐνδιαμέσου σημείου καὶ δὴ τῆς Σόφιας.

2. Ἡ Αὐστριακὴ Ἀεροπορικὴ Ἐπιχείρησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύηται γραμμάς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ Συμφωνίᾳ σχετικὰς προϋποθέσεις, πέραν Ἀθηνῶν πρὸς Δαμασκὸν καὶ Βαγδάτην.

3. Ἡ μεταφορὰ ἐπιβατῶν, ταχυδρομείου καὶ φορτίου, μεταφερομένων ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἀεροπορικῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ κατευθυνομένη πρὸς σημεῖα πέραν τῶν Ἀθηνῶν μὴ ἐξυπηρετούμενα ὑπὸ τῆς μνησθείσης Ἑταιρείας ἀλλὰ ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ τῆς «Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας Α. Ε.» θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀεροπορικὴν Ἐπιχείρησιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη παρέχει κατάλληλον ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰ σημεῖα προορισμοῦ τῶν μνησθέντων ἐπιβατῶν, φορτίου καὶ ταχυδρομείου, ἄνευ ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως».

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιβεβαιώσω ὅτι συμφωνῶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἄνω ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ διαλαμβανομένων.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1961
HERMANN GOHN
Πρόεδρος
Αὐστριακῆς Ἀντιπροσωπείας

Πρὸς τὴν Α. Ε.
κ. Α. Τ. ΣΓΟΥΡΔΑΙΟΝ
Πρόεδρον Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4305

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Συμβάσεως περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἐν Ἀθήναις τὴν 4ην Νοεμβρίου 1961 ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Σύμβασις «περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως Δικαστικῶν ἀποφάσεων, Συμβιβασμῶν καὶ Δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων», ἧς τὸ κείμενον ἕπεται εἰς Ἑλληνικὸν καὶ Γερμανικὸν Πρωτότυπον.

2. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως κτῶνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχὺν διατάξεων Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1963.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων, συμβιβασμῶν καὶ δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Ἡ Α.Μ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων
καὶ
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ ρυθμίσουν τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, συμβιβασμῶν καὶ δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, συνεφώνησαν νὰ συνάψουν Σύμβασιν καὶ ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους των:

Ἡ Α.Μ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων,
Τὴν Α.Ε. τὸν Κύριον ΧΡΗΣΤΟΝ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΝ—ΠΑΛΑΜΑΝ, Πρέσβυν, Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ

Τὸν Κύριον ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΝ, τέως Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, Δικηγόρον παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ,

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,
Τὴν Α.Ε. τὸν Δρα GEBHARD SEELOS,

Πρέσβυν τῆς Ὁμοσπόνδου Γερμανικῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀθήναις, καὶ

Τὸν Καθηγητὴν Κύριον ARTHUR BULOW,
Γενικὸν Διευθυντὴν ἐν τῷ Ὁμοσπονδιακῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ πληρεξούσιοι μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων ἐν νομίμῳ τύπῳ, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀναγνώρισις δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 1.

1) Αἱ ἐπὶ ἀστικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τοῦ ἑνὸς Κράτους διὰ τῶν ὁποίων ταῦτα ἀποφαίνονται ὁριστικῶς ἐπὶ δικαιωμάτων τῶν διαδίκων ἐν διαδικασίᾳ τῆς ἀμφισβητουμένης ἢ τῆς ἑκουσίας δικαιοδοσίας, ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος καὶ ἂν ἔτι δὲν εἶναι τελεσίδικοι. Ὡς ἀποφάσεις ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων θὰ θεωροῦνται ἐπίσης αἱ ἀποφάσεις, αἵτινες ἐκδίδονται ἐν ποινικῇ διαδικασίᾳ ἐπὶ δικαιωμάτων ἐξ ἐνόμου σχέσεως τοῦ Ἀστικοῦ ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

2) Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν εἶναι ἄνευ σημασίας ἐὰν ἡ ἀπόφασις ὀνομάζεται ἀπόφασις, πρᾶξις, διαταγὴ ἐκτελέσεως ἢ ἄλλως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐπὶ γαμικῶν ἢ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τοῦ ἑνὸς Κράτους ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ἐὰν οἱ διάδικοι εἶναι ὑπήκοοι τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ εἶχον τὴν συνήθη διαμονήν των εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 3.

Ἄρνησις ἀναγνωρίσεως ἐπιτρέπεται μόνον:

1. Ἐὰν αὕτη ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως. Τοιαύτη ἀντίθεσις ὑφίσταται καὶ ὅταν ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ δικαίωμα τὸ ὁποῖον κατ' ὃν χρόνον ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἦτο, εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, τὸ ἀντικείμενον ἀποφάσεως, ἥτις κατὰ τὸ Δίκαιον τοῦ Κράτους τούτου, θεωρεῖται ὁριστικὴ ἢ

2. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν μετέσχε τῆς διαδικασίας (δίκης):

α) Ἐφ' ὅσον ἡ κλῆσις ἢ ἡ εἰσαγωγικὴ τῆς διαδικασίας (δίκης) δικαστικὴ πρᾶξις δὲν ἐπεδόθη εἰς αὐτόν, κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἢ

β) Ἐφ' ὅσον οὗτος ἀπεδείξη ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ἐγκαίρως γνῶσιν τῆς κλήσεως ἢ τῆς δικαστικῆς πράξεως ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ μετάσχῃ τῆς διαδικασίας (δίκης) ἢ

3. Ἐὰν κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως, τὰ δικαστήρια τούτου ἦσαν δυνάμει νόμου ἀποκλειστικῶς ἁρμόδια ἢ

4. Ἐὰν τὸ ἐκδόσαν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἦτο ἁρμόδιον μόνον ἐκ τῆς δωσιδικίας τῆς περιουσίας (ἐκ τῆς ὑπάρξεως περιουσίας τοῦ ἐναγομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ του καὶ ὁ ἐναγόμενος εἴτε:

α) Δὲν μετέσχε τῆς διαδικασίας (δίκης) εἴτε

β) Πρὶν ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐδήλωσεν ὅτι μετέσχε τῆς διαδικασίας (δίκης) μόνον ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τὴν εὑρισκομένην ἐντὸς τοῦ Κράτους τοῦ εἰς ὃ ἐγένετο ἡ προσφυγὴ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

1) Δὲν ἐπιτρέπεται ἄρνησις ἀναγνωρίσεως ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι τὸ ἐκδόσαν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἐφήρμοσε, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου, νόμους διαφόρους ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἦσαν ἐφαρμοστέοι κατὰ τὸ ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως.

2) Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις ἄρνησις ἀναγνωρίσεως διὰ τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερόμενον λόγον ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ σχέσιν οἰκογενειακοῦ ἢ κληρονομικοῦ δικαίου, τὴν ἱκανότητα δικαίου ἢ δικαιοπραξίας, τὴν νόμιμον ἐκπροσώπησιν ἢ τὴν ἀφάνειαν ἢ τὴν κύρωσιν τοῦ θανάτου ὑπηκόου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη θὰ ἐδικαιολογεῖτο καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 5.

1) Ἡ εἰς τὸ ἓν Κράτος ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς ὁποίας γίνεται ἐπίκλησις εἰς τὸ ἕτερον Κράτος δέον νὰ ἐρευνᾶται μόνον ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ὑφίστανται λόγος ἀρνήσεως ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἢ εἰς τὸ ἄρθρον 4 παράγραφος 2. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ ἐρευνᾶται ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος (ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν).

2) Τὸ δικαστήριον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 2 δεσμεύεται κατὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν ἐκ τῶν πραγματικῶν καὶ νομικῶν διαπιστώσεων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 6.

Τελεσίδικοι ἢ προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον αὗται ἐξεδόθησαν καὶ αἵτινες κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον νὰ ἀναγνωρισθῶσιν εἰς τὸ ἕτερον Κράτος, θὰ ἐκτελῶνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο ἀφοῦ προηγουμένως κηρυχθοῦν ἐκτελεσταί.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος καὶ ἡ ἐκτέλεσις ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Δικαίου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 8.

Τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον πᾶς ὅστις εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ἀντλήσῃ ἐξ αὐτῆς δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Ὁ διάδικος ὅστις ζητεῖ τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ:

1. Κεκυρωμένον καὶ δι' ἐπισήμου σφραγῖδος ἐσφραγισμένον ἀντίγραφον τοῦ πλήρους κειμένου τῆς ἀποφάσεως.

2. Τὸ πρωτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι εἰς τὸν μὴ μετάσχοντα τῆς διαδικασίας (δίκης) διάδικον ἡ κλῆσις ἢ τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς διαδικασίας (δίκης) ἔγγραφον ἢ δικαστικὴ πρᾶξις ἐπεδόθη κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀριθμὸς 2, στοιχεῖον α.

3. Τὸ πρωτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως ἢ ἄλλου ἐγγράφου, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ διάδικον κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκεται ἡ ἐκτέλεσις,

4. Τὸ ἔγγραφον δι' οὗ πιστοποιεῖται ἡ ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστὴ κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη.

5. Τὴν ἀπόδειξιν ὅτι οὗτος παρέσχεν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐγγύησιν.

6. Μετάφρασιν τῶν προαναφερθέντων ἐγγράφων εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ εἰς ὃ ἐγένετο ἡ προσφυγὴ Δικαστηρίου, ἥτις νὰ πιστοποιῆται ὡς ἀκριβὴς ὑπὸ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ ἐκπροσώπου ἢ ὑπὸ ἐπισήμως διωρισμένου ἢ ὡρκισμένου μεταφραστοῦ ἑνὸς τῶν δύο Κρατῶν.

Ἄρθρον 10.

1) Ἐν τῇ ἀποφάσει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος τὸ εἰς ὃ ἡ προσφυγὴ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἔρευναν ἐὰν προσήχθησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀπαιτούμενα ἔγγραφα καὶ ὑφίστανται τις ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 τῆς Συμβάσεως κατονομαζομένων λόγων ἀρνήσεως. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἡ ἀπόφασις τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἐκτελεστότης θὰ ἐξετάζεται ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος (ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν).

2) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἡ ὁποία ζητεῖται νὰ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ δύναται εἰσέτι νὰ προσβληθῇ εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη δι' ἀνακοπῆς ἢ διὰ τακτικοῦ ἐνδίκου μέσου δύναται ἡ διαδικασία τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτελεστότητος νὰ ἀναβληθῇ ἐὰν ὁ ἀντίδικος ἀποδεικνύῃ ὅτι ἤσκησε τοιοῦτον ἔνδικον μέσον. Ἐὰν δὲν ἠσκήθη εἰσέτι κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοιοῦτον ἔνδικον μέσον καὶ δὲν παρῆλθεν εἰσέτι, κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτοῦ τασσομένη προθεσμία, τότε τὸ εἰς ὃ ἡ ἐπίκλησις Δικαστήριον δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος ἀπόφασίν του καὶ νὰ τάξῃ εἰς τὸν διάδικον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου θὰ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, προθεσμίαν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου.

3) Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος ἀπόφασις δέον νὰ ἀναβάλληται ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ ἐκτέλεσις δέον νὰ ἀνασταλῇ καὶ ὅτι οὗτος ἐξεπλήρωσε τὰς προϋποθέσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ἀναστολή.

Ἄρθρον 11.

Ἀπόφασίς τις δύναται νὰ κηρυχθῇ καὶ ἐν μέρει ἐκτελεστή:

1. Ὅταν αὕτη ἀφορᾷ μίαν ἢ πλείονας ἀξιώσεις καὶ ὁ ἐπισπεύδων διάδικος ζητεῖ τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος μόνον ὡς πρὸς μέρος τῆς ἀξιώσεως ἢ ὡς πρὸς μίαν ἢ τινὰς ἐκ τῶν ἀξιώσεων.

2. Ὅταν αὕτη ἀφορᾷ πλείονας ἀξιώσεις καὶ ἡ αἴτησις τοῦ ἐπισπεύδοντος διαδίκου ὅπως κηρυχθῇ αὕτη ἐκτελεστὴ κριθῇ βάσιμος μόνον ὡς πρὸς μίαν ἢ τινὰς ἀξιώσεις.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ τὸ Δικαστήριον καθορίζει ταυτοχρόνως, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, τὰ μέτρα ἅτινα ἀπαιτοῦνται ὅπως προσδοθοῦν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπόφασιν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα αὕτη θὰ εἶχεν ἐὰν ἐξεδίδετο ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον κηρύσσεται ἐκτελεστή.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Δικαστικοὶ Συμβιβασμοί, Διαιτητικαὶ ἀποφάσεις καὶ Δημόσια ἔγγραφα.

Ἄρθρον 13.

1) Οἱ δικαστικοὶ συμβιβασμοὶ ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς τελεσίδικους δικαστικὰς ἀποφάσεις.

2) Ὁ ἐπισπεύδων διάδικος ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος κεκυρωμένον ἀντίγραφον φέρον τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα καὶ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ μετάφρασιν, ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 9, ἀριθμὸς 6.

Ἄρθρον 14.

1) Ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐκτέλεσις διαιτητικῶν ἀποφάσεων διέπεται ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν ἑκάστοτε ἐν ἰσχύϊ πολυμερῶν ἢ διμερῶν Συμφωνιῶν.

2) Συμβιβασμοὶ συναπτόμενοι ἐνώπιον διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐξομοιοῦνται πρὸς διαιτητικὰς ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 15.

1) Δημόσια ἔγγραφα ἅτινα συνετάγησαν εἰς τὸ ἓν Κράτος καὶ εἶναι εἰς αὐτὸ ἐκτελεστά, ἐκτελοῦνται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ὡς τελεσίδικοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις. Εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀνήκουν ἰδίᾳ δικαστικὰ ἢ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων διατροφῆς ὑπὸ διοικητικῆς ἀρχῆς (JUGENDAMT) καταχωριζόμενοι δηλώσεις ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων καὶ συμβιβασμοί.

2) Ὁ ἐπισπεύδων διάδικος ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ δημοσίου ἐγγράφου φέρον τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα καὶ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ μετάφρασιν ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 9, ἀριθμὸς 6.

3) Τὸ Δικαστήριον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος ὀφείλει νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἔρευναν, ἐὰν τὸ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ δημοσίου ἐγγράφου ἐχορηγήθη κανονικῶς κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τοῦτο ἐξεδόθη καὶ ἐὰν ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη ζητεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος τῶν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἀναφερομένων χρεωστικῶν τίτλων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Δικαίου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται:

1. Ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐν διαδικασίᾳ πτωχεύσεως καὶ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ.

2. Ἐπὶ συντηρητικῶν κατασχέσεων.

2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται περαιτέρω ἐπὶ ἀποφάσεων περὶ προσωρινῶν ἢ ἀσφαλιστικῶν μέτρων. Ἐφαρμόζεται ἐν τούτοις ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων περὶ προσωρινῶν ἢ ἀσφαλιστικῶν μέτρων αἵτινες ἀφοροῦν τὴν παροχὴν διατροφῆς ἢ ἄλλην χρηματικὴν παροχήν. Τοιούτου εἴδους τίτλοι ἐκτελοῦνται ὡς τελεσίδικοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 18.

1) Ἐὰν ὑπόθεσίς τις εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον Δικαστηρίου τοῦ ἑνὸς Κράτους καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι ἀναγνωριστέα εἰς τὸ ἕτερον Κράτος, τότε τὸ Δικαστήριον τοῦ Κράτους τούτου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἰσάγεται βραδύτερον διαδικασία (δίκη) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ὀφείλει νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν.

2) Ἐν τούτοις δύνανται τὰ ἁρμόδια Δικαστήρια ἑκάστου τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις νὰ διατάξουν τὰ κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν δίκαιον προβλεπόμενα προσωρινὰ καὶ ἀσφαλιστικὰ μέτρα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποῖον Δικαστήριον ἐπελήφθη τῆς κυρίας δίκης.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν θίγει τὰς διατάξεις ἄλλων διμερῶν ἢ πολυμερῶν Συμβάσεων αἵτινες ἰσχύουν ἢ θὰ ἰσχύσουν μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν καὶ αἵτινες ρυθμίζουν τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, διαιτητικῶν ἀποφάσεων ἢ δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ εἰδικῶν κλάδων τοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπηκοότητος τῶν διαδίκων, μὴ θιγομένων ἐν τούτοις τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2.

Ἄρθρον 21.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων συμβιβασμῶν ἢ δημοσίων ἐγγράφων ἐκδιδομένων ἢ συνομολογουμένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος της.

Ἄρθρον 22.

Διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἀποκλείεται ὅπως μία ἀπόφασις δικαστηρίου τοῦ ἑνὸς Κράτους, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἰσχύει ἢ ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ βάσει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει βάσει τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου τούτου.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 23.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἰσχύει ἐπίσης καὶ διὰ τὸ Βερολῖνον (LAND BERLIN) ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας δὲν προβῇ εἰς ἀντίθετον δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 24.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις χρήζει ἐπικυρώσεως. Τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐν Βόννῃ.

2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

3) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δύναται νὰ καταγγελθῇ ἐγγράφως εἰς πᾶσαν στιγμήν, παύει δὲ ἰσχύουσα ἓξ μῆνας μετὰ τὴν καταγγελίαν της.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἐξουσιοδοτημένοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν τετάρτην Νοεμβρίου χίλια ἐνακόσια ἑξήκοντα ἓν εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, δύο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ δύο εἰς τὴν Γερμανικήν, τὰ κείμενα δὲ εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλῶσσας ἔχουσιν ἐξ ἴσου τὴν αὐτὴν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Χ. ΠΑΠΟΥΛΑΤΟΣ

Διὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας

GEBHARD SEELOS

ARTHUR BULOW

Vertrag

zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Griechenland

Über die gegenseitige Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, Vergleichen und öffentlichen Urkunden in Zivil–und Handelssachen.

Der Präsident der Bundesrepublik Deutschland

und

Seine Majestat der Konig der Hellenen

IN DEM WUNSCH, die gegnseitige Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, Vergleichen und offentlichen Urkunden in Zivil–und Handelssachen zu regeln,

SIND ÜBEREINGEKOMMEN, hierüber einen Vertrag zu schliessen, und haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt :

Der Präsident der Bundesrepublik Deutschland

Herrn Dr. Gebhard Seelos,

Botschafter der Bundesrepublik Deutschland in Athen,

und

Herrn Professor Dr. Arthur Bulow,

Ministerialdirigent im Bundesministerium der Justiz,

Seine Majestät der Konig der Hellenen

Herrn Christian Xanthopoulos–Palamas, Botschafter, Generaldirektor im Griechischen Aussenministerium

und

Herrn Charalambos Pagoulatos,

ehemals Generalsekreter im Griechischen Justizministerium, Rechtsanwalt am Kassationshof.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten nachstehende Bestimmungen vereinbart:

Erster Abschnitt

Anerkennung gerichtlicher Entscheidungen.

Artikel 1.

(1) Die in Zivil–oder Handelssachen ergangenen Entscheidungen der Gerichte des einen Staates, durch die in einem Verfahren der streitigen oder freiwilligen Gerichtsbarkeit über Anspruche der Parteien endgultig erkannt wird, werden in dem anderen Staat anerkannt, auch wenn sie noch nicht rechtskraftig sind. Als Entscheidungen in Zivil–und Handelssachen sind auch Urteile anzusehen, die in einem gerichtlichen Strafverfahren über Ansprüche aus einem Rechtsverhältnis des Zivil–oder Handelsrechtes ergangen sind.

(2) Für die Anerkennung ist es ohne Bedeutung ob die Entscheidung als Urteil, Beschluss, Vollstrekkungsbefehl oder sonstwie benannt ist.

Artikel 2.

Die in Ehe–oder Familienstandssachen ergangenen Entscheidungen der Gerichte des einen Staates werden in dem anderen Staat anerkannt, wenn die Parteien Angehörige der Vertragsparteien sind und ihren gewöhnlichen Aufenthalt in dem Staate hatten, in dem die Entscheidung ergangen ist.

Artikel 3.

Die Anerkennung darf nur versagt werden,

1. Nenn sie der öffentlichen Ordnung des Staates, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, widerspricht ; ein solcher Verstossist insbesondere gegeben, wenn die Entscheidung einen Anspruch betrifft, der in dem Zeitpunkt, in dem sie erlassen worden ist, in dem Staat, in dem sie geltend gemacht wird, zwischen denselben Parteien bereits Gegenstand einer Entscheidung war, die nach dem Recht dieses Staates als endgultig anzusehen ist, ; oder

2. wenn der Beklagte sich auf das Verfahren nicht eingelassen hat,

a) sofern ihm die Ladung oder die Verfügung, durch die das Verfahren eingeleitet worden war, nicht nach dem Rechte des Staates, in dem die Entscheidung ergangen ist, zugestellt worden war, oder,

b) sofern er nachweist, dass er von der Ladung oder der Verfugung nicht so zeitgerecht Kenntnis nehmen konnte, um sich auf das Verfahren einlassen zu können; oder,

3. wenn nach dem Rechte des Staates, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, dessen Gerichte Kraft Gesetzes ausschlisslich zuständig waren; oder

4. wenn für die Entscheidung lediglich der Gerichtsstand des Vermögens gegeben war und der Beklagte,

a) entweder sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen oder,

b) vor Einlassung zur Hauptsache erklärt hat,

sich auf den Rechtsstreit nur im Hinblick auf das Vermögen einzulassen, das sich im Staate des eingerufenen Gerichtes befindet.

Artikel 4.

(1) Die Anerkennung darf nicht allein deshalb versagt werden, weil das Gericht, das die Entscheidung erlassen hat, nach den Regeln seines internationalen Privatrechtes andere Gesetze angewendet hat, als sie nach dem internationalen Privatrecht des Staates, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, anzuwenden gewesen wären.

(2) Die Anerkennung darf jedoch aus dem in Absatz I genanten Grunde versagt werden, wenn die Entscheidung auf der Beurteilung eines familienrechtlichen oder eines erbrechtlichen Verhältnisses, der Rechts- oder Handlungsfähigkeit, der gesetzlichen Vertretung oder der Verschollenheits oder Todeserklärung eines Angehörigen des Staates beruht, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, es sei denn, dass sie auch bei Anwendung des internationalen Privatrechtes des Staates, in dem sie geltend gemacht wird, gerechtfertigt wäre.

Artikel 5.

(1) Die in einem Staat ergangene Entscheidung, die in dem anderen Staate geltend gemacht wird, darf nur daraufhin geprüft werden, ob einer der in Artikel 3 oder in Artikel 4 Absatz 2 genannten Versagungsgrunde vorliegt. Sie darf Keinesfalls auf ihre Gesetzmässigkeit nachgepruft werden.

(2) Das Gericht des Staates, in dem eine Entscheidung nach Artikel 2 geltend gemacht wird, ist bei der Prüfung, ob die Zuständigkeit des Gerichts, das die Entscheidung erlassen hat, gegeben war, an die tatsächlichen und rechtlichen Feststellungen dieses Gerichts gebunden.

Zweiter Abschnitt

Vollstreckung gerichtlicher Entscheidungen

Artikel 6.

Rechtskräftige oder vorlaufig vollstreckbare gerichtliche Entscheidungen, aus denen in dem Staat, in dem sie ergangen sind, die Vollstreckung zulässig ist und diessin dem anderen Staate nach Massgabe dieses Vertrages anzuerkennen sind, werden in diesem Staate vollstreckt, wenn s e zuvor fur vollstreckbar erklärt worden sind.

Artikel 7.

Die Vollstreckbarerklärung und die Durchführung der Vollstreckung richten sich nach dem Recht des Staates, in dem vollstreckt werden soll.

Artikel 8.

Die Vollstreckbarerklärung kann bei dem zuständigen Gericht jeder beantragen, der in dem Staat, in dem die Entscheidung ergangen ist, Rechte aus ihr herleiten kann.

Artikel 9.

Die Partei, welche die Vollstreckbareklärung beantragt, hat beizubringen.

1. eine mit amtlichen Siegel oder Stempel versehene Ausfertigung der vollständingen Entscheidung;
2. die Urschrift oder eine beglaubigte Abschrift der Urkunde, aus der sich ergibt, dass die den Rechtsstreit einleitende Ladung oder Verfügung der Partei, die sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen hat, gemäss Artikel 3 Nr. 2 Buchstabe a zugestellt worden ist;
3. die Urschrift oder eine beglaubigte Abschrift der Zustellungsurkunde/oder einer anderen Urkunde, aus der sich ergibt. dass die Entscheidung der Partei, gegenwelche die Vollstreckung betrieben werden soll, zugestellt worden ist;
4. die Urkunde, in der bescheinigt ist oder aus der sich ergibt, dass die Entscheidung nach dem Recht des Staates, in dem sie ergangen ist, vollstreckbar ist;
5. den Nachweis, dass sie eine ihr auferlegte Sicherheit geleistet hat;
6. eine Übersetzung der vorerwähnten Urkunden in die Sprache des angerufenen Gerichts, die von einem diplomatischen oder konsularischen Vertreter oder von einem amtlich bestellten ober vereidigten Übersetzer eines der beiden Staaten als richtig bescheinigt sein muss.

Artikel 10.

(1) Bei der Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung hat sich das angerufene Gericht auf die Prüfung zu beschränken, ob die nach Artikel 9 erforderlichen Urkunden beigebracht sind und ob einer der in Artikel 3 genannten Versagungsgründen vorliegt. Die Entscheidung darf keinesfalls auf ihre Gesetzmässigkeit nachgeprüft werden.

(2) Kann die Entscheidung, deren Vollstreckbarerklärung beantragt wird, in dem Staat, in dem sie ergangen ist, noch mit einem Einspruch oder einem ordentlichen Rechtsmittel angefochten werden, so kann das Verfahren der Vollstreckbarerklärung ausgesetzt werden, wenn der Gegner nachweist, dass er von einem solchen Rechtsbehelf Gebrauch gemacht hat. Ist ein solcher Rechtsbehelf gegen die Entscheidung noch nicht eingelegt und ist die Frist für ihn nach dem Recht des Staates, in dem die Entscheidung ergangen ist, noch nicht abgelaufen, so kann das angerufene Gericht die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung zurückstellen und der Parter, gegen welche die Entscheidung vollstreckt werden soll, eine Frist zur Einlegung des Rechtsbehelfs setzen.

(3) Die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung ist auszusetzen, wenn der Schuldner nachweist, dass die Vollstreckung gegen ihn einzustellen sei und dass er die Voraussetzungen erfüllt hat, von denen die Einstellung abhängt.

Artikel 11.

Eine Entscheidung kann auch nur zu einem Teil für vollstreckbar erklärt werden,

1. wenn sie einen oder mehrere Ansprüche betrifft und die betreibende Partei die Vollstreckbarerklärung nur hinsichtlich eines Teils des Anspruchs oder hinsichtlich eines oder einiger Ansprüche beantragt; oder.
2. wenn sie mehrere Ansprüche betrifft und der Antrag der betreibenden Partei, sie für vollstreckbar zu erklären, nur wegen oder einiger Ansprüche begründet ist.

Artikel 12.

Wird die Entscheidung für vollstreckbar erlkärt, so ordnet das Gericht gegebenfalls zugleich die Massnahmen an, die erforderlich sind, um der auslandischen Entscheidung die gleichen Wirkungen beizulegen, die sie haben würde, wenn sie von den Gerichten des Staates erlassen worden wäre. in dem sie für vollstreckbar erklärt wird.

Dritter Abschnitt

Gerichtliche Vergleiche, Schiedssprüche und öffentliche Urkunden.

Artikel 13.

(1) Gerichtliche Vergleiche werden den rechtskräftigen gerichtlichen Entscheidungen gleichgestellt.

(2) Die Betreibende Partei hat dem Antrag auf Vollstreckbarerklarung eine mit dem amtlichen Siegel oder Stempel versehene Ausfertigung des Vergleiches nebst Vollstreckungsklausel sowie eine Übersetzung

beizufügen, die den Erfordernissen des Artikels 9 Nr. 6 entspricht.

Artikel 14.

(1) Die Anerkennung und die Vollstreckung von Schiedssprüchen bestimmen sich nach dem Übereinkommen oder abkommen, das zwischen den beiden Vertragsparteien jeweils in Kraft ist.

(2) Vor einem Schiedsgericht abgeschlossene Vergleiche werden den Schiedssprüchen gleichgestellt.

Artikel 15.

(1) Öffentliche Urkunden, die in einem Staat errichtet und dort vollstreckbar sind, werden in dem anderen Staate wie rechtskräftige gerichtliche Entscheidungen vollstreckt. Zu diesen Urkunden gehören insbesondere gerichtliche oder notarielle Urkunden und die in Unterhaltssachen von einer Verwaltungsbehörde-Jugendamtaufgenommene Verpflichtungserklärungen und Vergleiche.

(2) Die betreibende Partei hat dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung eine mit dem amtlichen Siegel oder Stempel versehene Ausfertigung der öffenntlichen Urkunde Vollstrekungsclausel sowie eine Übersetzung beizufügen, die den Enfordernissen des Artikels 9 Nr. 6 entspricht.

(3) Das Gericht des Staates, in dem die Vollstreckbarerklärung beanträgt wird, hat sich auf die Prüfung zu beschränken, ob die Ausfertigung der öffentlichen Urkunde nach dem Recht des Staates, in dem sie errichtet worden ist, ordungsmässig erteilt ist und ob die Vollstreckbarerklärung nicht der öffentlichen Ordnung des Stattes zuwiderläuft, in dem sie beantragt wird.

Artikel 16.

Die Vollstreckbarerlarung der in diesem Abschnitt erwähnten Schuldtitel und die Durchführung der Vollstreckung richten sich nach dem Recht des Staates, in dem vollstreckt werden soll.

Vierter Abschnitt

Besondere Bestimmungen

Artikel 17.

(1) Dieser Vertrag ist nicht anzuwenden

1. auf Entscheidungen in Konkurs-und in Vergleichsverfahren ;

2. auf Arreste.

(2) Dieser Vertrag ist ferner nicht auf einstweilige Verfügungen und einstweilige Anordnungen anzuwenden. Er gilt jedoch für solche einstweiligen Überfügungen oder einstweiligen Anordnungen, die auf Leistung des Unterhalts oder auf eine andere Geldleistung lauten. Titel dieser Art werden wie rechtskräfftige gerichtliche Entscheidungen vollstreckt.

Artikel 18.

(1) Ist eine Sache vor dem Gericht eines Staates rechtshangig und wird die Entscheidung in dieser Sache in dem anderen Staat anzuerkennen sein, so hat ein Gericht dieses Staates in einem Verfahren, dass bei ihm wegen desselben Gegenstandes und zwischen den selben Part bein später anhängig wird, die Entscheidung abzulehnen.

(2) Jedoch können die zuständigen Gerichte einer jeden der beiden vertragsparteien in Eilfällen die in ihrem innerstaatlichen Recht vorgesehenen einstweiligen Massnabmen anordnen, einschliesslich solcher, die auf eine Sicherung gerichtet sind, und zwar ohne Rücksicht darauf, welches Gericht mit der Hauptsache befasst ist.

Artikel 19.

Dieser Vertrag berührt nicht die Bestimmungen anderer Abkommen oder Übereinkommen, die zwischen beiden Vertragsparteien gelten oder gelten werden und die fur besondere Rechtsgebiete die Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, Schiedsspruchen oder öffentlichen Urkunden regeln.

Artikel 20.

Dieser Vertrag ist ohne Rucksicht auf die Staatsangehörigkeit der Parteien anzuwennden. Artikel 2 und Artikel 4 Absatz 2 bleiben jedoch unberührt.

Artikel 21.

Dieser Vertrag ist nur auf solche gerichtlichen Entscheidungen, Vergleiche oder öffentlichen Urkunden anzuwenden, die nach seinem Inkrafttreten erlassen oder errichtet werden.

Fünfter Abschnitt.

Schlussbestimmungen.

Artikel 22.

Durch diesen Vertrag wird nicht ausgeschlossen, dass eine Entscheidung eines Gerichts des eines Staates, für die dieser Vertrag nicht gilt oder die nach diesem Vertrag nicht anerkannt oder vollstreckt werden kann, in dem anderen Staat auf Grund des innerstaatlichen Rechts anerkannt und vollstreckt wird.

Artikel 23.

Dieser Vertrag gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung des Konigreichs Griechenland innerhalb von drei Monaten nach dem Inkrafttreten des Vertrages eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 24.

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifizierung. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie moglich in Bonn ausgetauscht werden.

(2) Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

(3) Dieser Vertrag kann jederzeit schriftlich gekündigt werden. Er tritt sechs Monate nach seiner Kündigung ausser Kraft.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterschrieben und mit ihren Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Athen am 4. November 1961 in vier Urschriften, zwei in deutscher und zwei in griechischer Sprache, wobei der Wortlaut in beiden Sprachen gleichermassen verbindlich ist.

Für die Bundesrepublik Deutschland:

Für das Königreich Griechenland :

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4306

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 623 ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1950 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφορώσης εἰς τὸν τρόπον μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιοι τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ Ἀκινήτων Ἰταλῶν ὑπηκόων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. 693 ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1950 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Εἰσηγουμένου τοῦ ἁρμοδίου κ. Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει:

Ὅπως ἡ μεταβίβασις καὶ μεταγραφὴ τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιερχομένων ἀκινήτων Δωδεκανήσου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33 τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας Συμβάσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας τῆς 31 Αὐγούστου 1949, γίνῃ βάσει ἁπλῶν πιστοποιητικῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 52 τῆς εἰρημένης Συμβάσεως προβλεπομένης Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἀποφάσεως ταύτης κυρωθησομένης διὰ μεταγενεστέρου Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 693 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἁπλοῦν πιστοποιητικὸν τὸ ἐκδιδόμενον κατὰ τὴν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κυρουμένην πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 52 τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας Συμβάσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας τῆς 31 Αὐγούστου 1949 περιέχει ἅπαντα τὰ στοιχεῖα ταὐτότητος τοῦ ἀκινήτου.

Οἱαδήποτε ἔλλειψις ἀναφερομένη εἰς τὰ στοιχεῖα ταῦτα τοῦ πιστοποιητικοῦ δὲν συνεπάγεται ἀκυρότητα τούτου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ**

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΡΓΟΣ
Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1963.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1.	Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2.	» » » Β'	»	250
3.	» » » Γ'	»	200
4.	» » » Δ'	»	400
5.	» » Παράρτημα	»	200
6.	» » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	500
7.	» » τεῦχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.	»	300
8.	» » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9.	Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1.	Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2.	» » » Β'	»	12,50
3.	» » » Γ'	»	10.—
4.	» » » Δ'	»	20.—
5.	» » Παράρτημα	»	10.—
6.	» » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	25.—
7.	» » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.»	»	15.—
8.	» » Δελτιον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9.	» » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2.	Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3.	Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4.	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	»	500
5.	Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20)5)1939	»	100
6.	Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7.	Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8.	Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9.	Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10.	Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	ΔραΧ.	1.000
11.	Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1.	Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2.	Τῶν Τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3.	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4.	Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	500
5.	Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ Εἰς τὸ Παράρτημα

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2.	Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5 ο/ο

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ